

**SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII DLA KLASY III LICEUM PLASTYCZNEGO
WEDŁUG PODRĘCZNIKA „ZA PROGIEM NADZIEI” NR AZ-43-01/12-KI-2/14**

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Prace domowe	<ul style="list-style-type: none"> • staranne wykonanie • treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach • twórcze 	<ul style="list-style-type: none"> • merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem • staranne • czytelne • rzeczowe 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazują na zrozumienie tematu • niezbyt twórcze 	<ul style="list-style-type: none"> • powiązane z tematem • niestaranne 	<ul style="list-style-type: none"> • widać próby wykonania pracy • na temat 	<ul style="list-style-type: none"> • praca nie na temat • brak rzeczowości w pracy • brak pracy
2. Testy i sprawdziany	<ul style="list-style-type: none"> • wszystkie polecenia wykonane poprawnie • rozwiązane też zadanie dodatkowe 	<ul style="list-style-type: none"> • 75% spełnionych wymagań podstawowych (łatwe, praktyczne, przydatne życiowo, niezbędne) • 75% spełnionych wymagań rozszerzających (bardzo trudne i trudne, teoretyczne, naukowe) 	<ul style="list-style-type: none"> • 75% zadań podstawowych • 50% wymagań • rozszerzających 	<ul style="list-style-type: none"> • 75% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych (bardzo łatwe i łatwe, niezbędne w dalszej edukacji) 	<ul style="list-style-type: none"> • 50% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych 	<ul style="list-style-type: none"> • poniżej 30% odpowiedzi dotyczących wiedzy podstawowej
3. Odpowiedzi ustne	<ul style="list-style-type: none"> • wiadomości zawarte w podręczniku i zeszytach uzupełnione wiedzą spoza programu • wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język • używanie pojęć 	<ul style="list-style-type: none"> • wiadomości z podręcznika i zeszytu prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem • odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych 	<ul style="list-style-type: none"> • wyuczone na pamięć wiadomości • uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami • potrzebna pomoc nauczyciela 	<ul style="list-style-type: none"> • wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć • odpowiedź niestaranna • częste pytania naprowadzające 	<ul style="list-style-type: none"> • słabe wiązanie faktów i wiadomości • chaos myślowy i słowny • dużo pytań pomocniczych 	<ul style="list-style-type: none"> • brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
4. Aktywność	<ul style="list-style-type: none"> • uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji • korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie 	<ul style="list-style-type: none"> • uczeń zawsze przygotowany do lekcji • zgłasza się do odpowiedzi • wypowiada się rzeczowo 	<ul style="list-style-type: none"> • stara się być przygotowany do lekcji • chętnie w niej uczestniczy 	<ul style="list-style-type: none"> • mało aktywny na lekcjach 	<ul style="list-style-type: none"> • niechętny udział w lekcji 	<ul style="list-style-type: none"> • lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary
5. Inscenizacje, praca na rzecz Kościoła i inne	<ul style="list-style-type: none"> • pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy • uczestniczy w przygotowaniu rekolekcji szkolnych (ministranci, schola itp.) • reprezentuje szkołę w olimpiadzie religijnej 	<ul style="list-style-type: none"> • starannie wykonuje powierzone przez katechetę zadania • przejawia postawę apostołską 	<ul style="list-style-type: none"> • niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie • uczestniczy w rekolekcjach szkolnych 			

Semestr I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Źródła nadziei	<ul style="list-style-type: none"> •Uczeń wymienia kategorie celów życiowych człowieka (instrumentalne, ostateczne) •określa filozoficzne pojęcia: Demiurg, Absolut, Wielki Budowniczy •podaje zasady literackie i teologiczne interpretacji Pisma Świętego •definiuje pojęcie „natchnienia” w odniesieniu do Pisma Świętego •definiuje pojęcia: kanon, księgi deuterokanoniczne, apokryf •wymienia biblijne imiona Boga •wskazuje teksty biblijne wymagające głębszego wyjaśnienia, aby je dobrze zrozumieć •określa czas powstania świętych ksiąg •podaje przykłady osób (biblijnych i współczesnych), które pozytywnie odpowiedziały na słowa skierowane do nich przez Boga 	<ul style="list-style-type: none"> •Uczeń podaje przykłady realizowania poszczególnych kategorii celów w życiu codziennym •wskazuje w Piśmie Świętym fragmenty mówiące o celu ludzkiego życia •podaje przykłady tekstów biblijnych mówiących o osobowym Bogu •wymienia kilka gatunków literackich występujących w Biblii •wyjaśnia rolę Ducha Świętego w procesie spisywania i tłumaczenia (przekładów) ksiąg biblijnych oraz podczas głoszenia słowa Bożego •wskazuje (umiejscawia) na osi czasu daty powstawania wybranych ksiąg Pisma Świętego •podaje znaczenie wybranych imion Boga •definiuje pojęcia: prawda i świętość w odniesieniu do Biblii •podaje adresy stron internetowych służących lepszemu rozumieniu Biblii •wymienia postacie i wydarzenia wspólne dla wszystkich świętych ksiąg •wymienia zasady dotyczące pisania ikon 	<ul style="list-style-type: none"> •Uczeń uzasadnia związek poczucia sensu egzystencji z dążeniem do realizacji życiowych celów •podaje przykłady, jak dąży do osobistego rozwoju poprzez stawianie sobie rozmaitych celów życiowych •wskazuje podejmowane przez siebie działania, zmierzające do pogłębienia jego osobistej relacji z Bogiem •uzasadnia potrzebę kontaktu z Bogiem poprzez lekturę Pisma Świętego •uzasadnia konieczność głoszenia słowa Bożego •prosi Ducha Świętego o pomoc dla głoszących słowo Boże •opisuje proces powstawania wybranej księgi •charakteryzuje postawę narodu izraelskiego wobec Bożych imion •uzasadnia potrzebę znajomości historii narodu wybranego przy interpretowaniu tekstów biblijnych •wyjaśnia historyczno-kulturowy kontekst okrutnego traktowania pokonanych wrogów (klątwy) •sięga do kompetentnych źródeł w celu wyjaśnienia trudnych fragmentów Biblii •uzasadnia znaczenie ksiąg dla poszczególnych religii •wyraża się z szacunkiem o wyznawcach innych religii •wyjaśnia, co to znaczy, odpowiadać na wołanie Boga w codziennym życiu •charakteryzuje różne sposoby realizacji chrześcijańskiego powołania •omawia symbolikę wybranej ikony •przejawia postawę szacunku dla wizerunków świętych 	<ul style="list-style-type: none"> •Uczeń uzasadnia, że chrześcijańska nadzieja daje siłę w dążeniu do najważniejszych celów •porównuje filozoficzne spojrzenie na Boga z przesłaniem Biblii. •wskazuje, w jaki sposób wyraża dziękczynienie za otrzymaną możliwość spotkania się z Bogiem przez wiarę •interpretuje wybraną perykopę w świetle poznanych zasad •wskazuje podejmowane przez siebie działania, mające na celu pogłębienie osobistej znajomości Pisma Świętego (osobista lektura, udział w Kręgu biblijnym) •wskazuje, jak wyraża poczucie zobowiązania do świadczenia o Bogu •szuka sposobów kontaktu z Bogiem poprzez pogłębioną lekturę Pisma Świętego i daje świadectwo swych poszukiwań wobec klasy •używa poznanych imion Boga w modlitwie, dając o tym świadectwo wobec klasy •interpretuje „niemoralne” fragmenty Starego Testamentu •porównuje wybrane fragmenty z poszczególnych ksiąg •wskazuje, w jaki sposób stara się naśladować omawiane postaci biblijne i świętych w ich odpowiedzi na Boże wezwanie •wyjaśnia miejsce i rolę świętych wizerunków w kulcie 	<ul style="list-style-type: none"> •Uczeń zdaje relację z uczestnictwa w spotkaniach Kręgu biblijnego w swojej parafii

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Cała nadzieja w Chrystusie	<ul style="list-style-type: none"> wypowiada z pamięci Boże wyznanie miłości do człowieka (Jr 31,3; J 3,16) wskazuje teksty biblijne mówiące o skażeniu grzechem ludzkiej natury wskazuje, że tylko Jezus jest szansą na pokonanie Złego i grzechu podaje, co Biblia mówi o człowieku cielesnym i duchowym określa znaczenie pojęcia „błogosławiony” wymienia i opisuje poszczególne części Mszy św. określa pojęcie cudu eucharystycznego wymienia najbardziej znane cuda eucharystyczne określa spowiedź jako spotkanie z kochającym Ojcem, wskazuje, kto w sakramencie pokuty przebacza nam grzechy definiuje pojęcia: stygmaty, stygmatycy definiuje pojęcia: ateizm, agnostycyzm, racjonalizm, fideizm wymienia owoce Ducha Świętego 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje fragmenty Pisma Świętego mówiące o miłości Boga do człowieka określa genezę i skutki grzechu określa, czym była dla nas śmierć Jezusa na krzyżu określa stan swojej wiary i miejsce Jezusa w swoim życiu określa, kim dla niego osobicie jest Jezus podaje przykłady ludzi, którzy osiągnęli szczęście na drodze błogosławieństw określa zależność między męką Jezusa na krzyżu a ofiarą Mszy św. wskazuje na mapie przykładowe miejsca cudów eucharystycznych wskazuje w najbliższym otoczeniu miejsca stałej adoracji Najświętszego Sakramentu wymienia warunki sakramentu pokuty i pojednania wymienia kilku znanych stygmatyków wskazuje duchowe owoce życia stygmatyków podaje przykłady osób ze świata nauki wyznających wiarę w Chrystusa rozpoznaje działanie Ducha Świętego w swoim życiu 	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnia potrzebę nawiązania i ciągłego podtrzymywania osobowej relacji z Bogiem odpowiada na miłość Boga poprzez częstą rozmowę z Nim wyjaśnia rolę szatana jako inspiratora grzechu uzasadnia, że grzech oddala od Boga i człowieka wyjaśnia sens śmierci Jezusa na krzyżu uzasadnia potrzebę wejścia w osobową relację z Jezusem przyjmuje Jezusa jako swego Pana i Zbawiciela charakteryzuje „błogosławieństwa” jako Boży sposób na drogę do nieba uzasadnia, że „szczęście” budowane na ziemskich przyjemnościach jest złudne i nietrwałe charakteryzuje znaczenie Eucharystii w życiu chrześcijanina szanuje Mszę św. jako uobecnienie męki Jezusa Chrystusa prezentuje historię wybranego cudu eucharystycznego uzasadnia wartość adoracji Najświętszego Sakramentu charakteryzuje rolę kapłana w sakramencie pokuty i pojednania wyjaśnia, co należy zrobić, aby otrzymać odpuszczenie grzechów wyjaśnia dar stygmatów jako zaproszenie do udziału w zbawczej męce Chrystusa charakteryzuje szczególną więź świętych stygmatyków z Chrystusem prezentuje postawę szacunku wobec ludzi naznaczonych cierpieniem charakteryzuje wzajemne relacje rozumu i wiary jako dziedzin poznania rozdzielił dobre i złe owoce ludzkiego życia wskazuje, w jaki sposób zaprasza Ducha Świętego do codzienności swojego życia 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje Bożą troskę o życie wieczne dla każdego człowieka charakteryzuje bezsilność człowieka, który sam próbuje zwyciężyć szatana i grzech uzasadnia, że Jezus umiera za wszystkich grzeszników wyjaśnia, co to znaczy, że Jezus jest Panem jego życia uzasadnia, że „błogosławieństwa” wyznaczają drogę do wiecznego szczęścia układa własny program życia według błogosławieństw i relacjonuje, jak stara się go realizować daje świadectwo regularnego i w pełnego uczestnictwa w niedzielnej Eucharystii charakteryzuje wpływ cudów eucharystycznych na przeżywanie Mszy św. daje świadectwo aktywnego uczestnictwa w adoracji Najświętszego Sakramentu omawia, jak realizuje praktykę częstego (codziennego) rachunku sumienia wskazuje, w jaki sposób przygotowuje się do szczerego wyznania grzechów wskazuje, w jaki sposób angażuje się w pomoc cierpiącym w najbliższym otoczeniu modli się za wstawiennictwem świętych stygmatyków i daje o tym świadectwo wobec klasy uzasadnia brak sprzeczności między wiarą i rozumem samodzielnie poszukuje literatury pogłębiającej wiarę i relacjonuje wobec klasy swe poszukiwania podaje przykłady sytuacji, gdy stara się czynić dobro, aby cieszyć się owocami Ducha Świętego 	

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca

III. „Nie dajcie się zwieść” – pułapki złudnej nadziei

	<ul style="list-style-type: none"> określa praktyki okultystyczne jako wykroczenia przeciw pierwszemu przykazaniu podaje przykłady praktyk okultystycznych wymienia współczesne formy wróżbiarstwa podaje przykłady uzdrowień dokonanych przez Jezusa i w Jego imię podaje przykłady formuł błogosławieństwa i okoliczności ich wypowiedziania wymienia pobłogosławione przedmioty służące wyrażaniu Bożej czci (medalik, różaniec, obrazek ze świętym wizerunkiem) określa pojęcia: neopogaństwo, New Age, ruchy parareligijne odróżnia techniki medytacyjne Wschodu od właściwej medytacji chrześcijańskiej definiuje pojęcia: nieśmiertelność, zmartwychwstanie, reinkarnacja wyjaśnia pojęcia: niebo, żydowski Eden, islamski dżannach, buddyjska nirwana wymienia sposoby obrotu przez wpływy złego ducha określa, czym jest potępienie i piekło podaje, kim jest egzorcysta i na czym polega jego posługa 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia zagrożenia płynące z praktyk okultystycznych wskazuje różnice pomiędzy prorokiem a wróżbitą wskazuje różnice pomiędzy magią a cudem mówi z pamięci tekst błogosławieństwa Lb 6,24-26 podaje przykłady współczesnych talizmanów wskazuje argumenty przeciwko twierdzeniu o rzekomym końcu chrześcijaństwa wskazuje, kto jest podmiotem medytacji chrześcijanina prezentuje historię chrześcijańskiej medytacji wskazuje teksty biblijne mówiące o pośmiertnym losie człowieka wskazuje teksty biblijne charakteryzujące rzeczywistość nieba wylicza sposoby na osiągnięcie nieba w wielkich religiach świata wskazuje biblijne teksty mówiące o istnieniu osobowego zła (szatana) wymienia warunki posługi egzorcysty wymienia sytuacje, w których potrzebna jest pomoc egzorcysty (stopnie zniewolenia duchowego) 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, na czym polega różnica pomiędzy uwielbieniem Boga a bałwochwalstwem wykazuje niedorzeczność horoskopów charakteryzuje zagrożenia płynące z korzystania z usług wróżbitów uzasadnia, że magia jest działaniem przeciwnym Bogu charakteryzuje konsekwencje płynące z korzystania z seansów uzdrowicielskich, bioenergoterapii i homeopatii wyjaśnia, że błogosławieństwo to dar Boga i znane jest już od czasów biblijnych jako forma liturgiczna uzasadnia niszczyielską moc związaną z wypowiedzianiem przekleństwa charakteryzuje zagrożenia płynące z wzywiania złych mocy w przekleństwie wyjaśnia, że talizman nie chroni przed złem uzasadnia wartość modlitwy różańcowej ze złości nosi medalik i chętnie modli się na różańcu, dając o tym świadectwo wobec klasy uzasadnia, dlaczego wystrzega się wszelkich przedmiotów i praktyk okultystycznych charakteryzuje niektóre ruchy parareligijne daje świadectwo o tym, jak podtrzymuje osobistą więź z Chrystusem poprzez systematyczną modlitwę i życie sakramentalne wyjaśnia, na czy polega modlitwa Jezusowa opowiada, jak praktykuje proste formy medytacji chrześcijańskiej charakteryzuje katolicką naukę o rzeczach ostatecznych człowieka uzasadnia, że odpowiedzialnie przeżywa swoje życie jako jedyne i wyjątkowe uzasadnia wartość dążenia do nieba zgodnie z nauką chrześcijańską charakteryzuje duchowe skutki ulegania złu charakteryzuje niebezpieczeństwa związane z kultem szatana podaje przykłady sytuacji, gdy zwraca się do św. Michała Archanioła jako sprzymierzeńca w walce z szatanem odróżnia proste modlitwy o uwolnienie od egzorcyzmu właściwego (Rytułał rzymski) zarezerwowanego dla egzorcysty uzasadnia, że egzorcyzmy służą budowaniu głębszej relacji z Bogiem 	<ul style="list-style-type: none"> podaje przykłady sytuacji, gdy wyraża głębokie zaufanie do Boga wskazuje, jak unika wszelkich przejawów bałwochwalstwa wskazuje niebezpieczeństwo „niewinnych zabaw” wróżbiarskich podaje przykłady, w jaki sposób sprzeciwia się wróżbiarskim praktykom podaje przykłady sytuacji, gdy wyraża wiarę w Boską moc Jezusa podaje przykłady sytuacji, gdy odrzuca pseudomedyczne praktyki podaje przykłady sytuacji, gdy wyraża wiarę w Boże błogosławieństwo wpływające za pośrednictwem słów i gestów życzliwych ludzi daje świadectwo, że wyrzeka się wszelkiego zła, życząc bliźnim jedynie dobra i Bożego błogosławieństwa uzasadnia twierdzenie, że przedmioty okultystyczne mogą być powiązane z rzeczywistością demoniczną wyjaśnia, jakie zagrożenie niesie przynależność do nowych ruchów parareligijnych przestrzega kolegów i koleżanki przed neopogańskimi zagrożeniami wyjaśnia zasady <i>lectio divina</i> aktywnie poszukuje miejsc i grup, które stosują modlitwę medytacyjną i zdaje relację z tych poszukiwań uzasadnia, że wiara w reinkarnację nie daje się pogodzić z chrześcijaństwem podaje, w jaki sposób w prowadzonych rozmowach broni prawdy o losie człowieka po śmierci interpretuje dzieła sztuki obrazujące niebo uzasadnia, że żyje nadzieją osiągnięcia nieba, gdzie czeka Bóg wskazuje, w jaki sposób i dlaczego unika miejsc, symboli, słów, które mogą go narażać na wpływ szatana odnajduje sposób kontaktu z egzorcystą (strona internetowa diecezji) wspiera modlitwą egzorcystów w ich posłudze 	
--	--	---	---	--	--

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Świadectwo spełnianej nadziei (rok liturgiczny) (t. 48-54)	<ul style="list-style-type: none"> wymienia części i tajemnice różańca świętego określa istotę chrześcijańskiego świętowania dnia Wszystkich Świętych wskazuje świętych, których pragnie mieć za swoich patronów wyjaśnia terminy: wyznawca, męczennik, heroicznosc cnot, beatyfikacja, kanonizacja, relikwie podaje życiorysy wybranych świętych określa znaczenie pojęć: <i>communio sanctorum</i>, Kościół pielgrzymujący, pokutujący, chwalebny określa sens i znaczenie Adwentu wymienia adwentowe praktyki pomocne w przygotowaniu do świąt Bożego Narodzenia wskazuje teksty biblijne mówiące o końcu świata rozumie, co oznacza, że Pan Jezus „przyszedł, „ określa, jaką prawdę wiary celebруемy w święta Bożego Narodzenia podaje okoliczności przyjścia Jezusa na świat definiuje pojęcia: ekumenizm, schizma, herezja, rozłam, ruch ekumeniczny określa, czym jest i kogo dotyczy Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan 	<ul style="list-style-type: none"> określa istotę i znaczenie modlitwy różańcowej wskazuje korzyści płynące z modlitwy na różańcu omawia historię obchodzenia Halloween podaje przykłady świętych Kościoła katolickiego i prezentuje ich krótkie życiorysy wymienia charakterystyczne elementy Mszy św. beatyfikacyjnej i kanonizacyjnej podaje przykłady form łączności z Kościołem chwalebny i pokutującym (modlitwa za zmarłych, kult świętych, odpusty, kanonizacje itp) podaje przykłady zmian, jakich chce dokonać w swoim sercu i życiu przez podjęcie adwentowych postanowień rozumie permanentną potrzebę „bycia gotowym” (Łk 12,40) wskazuje świeckie obyczaje, które są łączone ze świętami Narodzenia Pańskiego wymienia działania ekumeniczne podjęte przez Kościół katolicki 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, na czym polega odmawianie modlitwy różańcowej uzasadnia potrzebę odmawiania i siłę modlitwy wspólnotowej charakteryzuje sposoby mobilizowania swoich rówieśników do zaangażowania się w modlitwę różańcową uzasadnia wartość chrześcijańskiego kultu świętych charakteryzuje symbole okultystyczne dnia Halloween uzasadnia, dlaczego neguje pogańskie święto Halloween obchodzone w rodzinach charakteryzuje tytuł: sługa Boży, święty (kanonizowany); błogosławiony uzasadnia swe pragnienie bycia świętym wyjaśnia wzajemne relacje pomiędzy członkami Kościoła pielgrzymującego, chwalebny i pokutującego uzasadnia potrzebę modlitwy za dusze w czyśćcu cierpiące wyjaśnia, na czym polega właściwe przygotowanie się do zbliżających się świąt charakteryzuje sens adwentowych praktyk uzasadnia potrzebę przygotowania się na przyjście Jezusa – Światłości świata uzasadnia gotowość do przemiany swojego życia przez podjęcie adwentowych postanowień uzasadnia konieczność dobrego życia w każdym kolejnym dniu charakteryzuje potoczną i chrześcijańską wizję czasów ostatecznych interpretuje teksty biblijne o końcu świata uzasadnia swą potrzebę czynienia dobra innym wyjaśnia znaczenie tradycji, symboli i zwyczajów związanych ze świętowaniem Bożego Narodzenia potrafi ułożyć życzenia z okazji Bożego Narodzenia potrafi zaśpiewać znane polskie kolędy wyjaśnia proces rozłamu w Kościele Chrystusowym charakteryzuje podobieństwa i różnice w Kościołach siostrzanych uzasadnia potrzebę modlitwy za jedność Kościoła 	<ul style="list-style-type: none"> podaje przykłady, jak inspiruje innych do uczestniczenia w nabożeństwach różańcowych wskazuje intencje modlitwy różańcowej, które podejmuje za poszczególnych ludzi, Kościół i cały świat wyjaśnia różnicę między uroczystością Wszystkich Świętych a pogańskim świętem Halloween podaje, jak inspiruje innych do uczestniczenia w prawdziwym przeżywaniu dnia Wszystkich Świętych charakteryzuje i rozumie znaczenie procesu beatyfikacji i kanonizacji podaje przykłady sytuacji, gdy wyraża wiarę w obcowanie świętych, modląc się o potrzebne łaski za wstawiennictwem świętych i błogosławionych charakteryzuje różnorakie formy łączności z Kościołem świętych uzasadnia swą potrzebę ustawicznego dążenia do świętości podaje, w jaki sposób planuje czas w Adwencie, by jak najwięcej poświęcić go na przygotowanie się do spotkania z Jezusem relacjonuje swe uczestnictwo w rekolekcjach adwentowych, roratach, sakramencie pokuty i pojednania uzasadnia, że przeżywa swoje życie w perspektywie radosnego oczekiwania potrafi zaśpiewać pieśni: „Archanioł Boży Gabriel”, „Marana tha” podaje, jak wyraża chęć dobrego przygotowania się na paruzję podaje, w jaki sposób propaguje polską tradycję świąt Bożego Narodzenia relacjonuje, w jaki sposób włącza się w obchody świąt Bożego Narodzenia w swojej rodzinie i parafii uzasadnia swą otwartość i życzliwość wobec propagowania działań ekumenicznych 	<ul style="list-style-type: none"> relacjonuje, jak tworzy kółko różańcowe wraz ze swoimi znajomymi wskazuje, w jaki sposób uczestniczy w obchodach Tygodnia Modlitw, jakie podejmuje przedsięwzięcia w parafii prezentuje swe kreatywne pomysły na nowe przedsięwzięcia działań ekumenicznych

Semestr II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Urzeczywistnianie nadziei pokładanej w nas	<ul style="list-style-type: none"> wymienia święte dni, w które Kościół nakazuje uczestnictwo we Mszy św. omawia różnice psychiczne między mężczyzną i kobietą wskazuje teksty biblijne dowartościowujące kobietę na tle ówczesnych relacji społecznych wskazuje teksty biblijne dotyczące aktów homoseksualnych wskazuje teksty biblijne mówiące o nierozzerwalności małżeństwa definiuje sakrament małżeństwa jako nierozzerwalny związek mężczyzny i kobiety podaje przykłady naruszania praw innych ludzi za pośrednictwem Internetu podaje nazwy kilku mediów katolickich (prasy, radia, telewizji, stron internetowych) wymienia katolickie audycje nadawane w publicznych mediach 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje elementy chrześcijańskiego świętowania wskazuje teksty biblijne dotyczące męskości podaje przykłady kobiet, które miały istotny wpływ na losy Kościoła wymienia zagrożenia dla zdrowia związane ze współżyciem homoseksualnym wymienia pola zaangażowania osób rozwiedzionych jako członków Kościoła podaje zasady etyczne, jakimi winniśmy się kierować, korzystając z Internetu podaje przykłady tematów, problemów poruszanych w katolickich mediach 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia różnice między świeckim pojmowaniem świętowania a świętowaniem chrześcijańskim (religijnym) uzasadnia sens oddania czci Bogu oraz odpoczynku w dni święte uzasadnia celowość stworzenia człowieka jako mężczyzny i kobiety wyjaśnia, na czym polega ojcowska rola mężczyzny w wymiarze fizycznym, psychicznym i duchowym charakteryzuje nauczanie Kościoła dotyczące natury i powołania kobiety wyjaśnia, na czym polega „chrześcijański feminizm” charakteryzuje współżycie homoseksualne jako przeciwne naturze wyjaśnia różnice między homoseksualnymi skłonnościami a ich realizacją w aspekcie osądu moralnego uzasadnia swą powściągliwość w ocenie skłonności i poszczególnych czynów innych ludzi wyjaśnia, czym różnią się związki niesakramentalne i partnerskie od małżeństwa sakramentalnego uzasadnia, dlaczego Kościół broni nierozzerwalności małżeństwa i nie uznaje rozwodów uzasadnia związek swego przygotowywania się do sakramentu małżeństwa z wiernością w przyjaźni i uczciwością w relacjach międzyludzkich wskazuje prawne zabezpieczenia praw autorskich i dobrego imienia (odpowiedzialność karna) wyjaśnia, w jaki sposób respektuje zasady etyczne dotyczące korzystania z Internetu charakteryzuje cele i zadania mediów katolickich uzasadnia potrzebę istnienia katolickich mediów dokonuje krytycznej oceny wybranych mediów i programów religijnych 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje, w jaki sposób respektuje Boże wymagania oraz naukę Kościoła dotyczącą dni świętych uzasadnia swą krytyczną postawę wobec lansowanych świeckich wzorców świętowania chrześcijańskich świąt charakteryzuje dojrzałość mężczyzny jako gotowość do pełnienia funkcji ojca we wszystkich jej wymiarach uzasadnia, że zmiana płci kłóci się z Bożym zamysłem i powołaniem człowieka uzasadnia, że miłość mężczyzny i kobiety wymaga uznania wzajemnej komplementarności, potrzebowania siebie nawzajem uzasadnia, dlaczego krytycznie ocenia styl życia promujący „walkę płci” uzasadnia, dlaczego akt homoseksualny jest grzechem uzasadnia swój sprzeciw wobec propagowania homoseksualnych wzorców zachowań charakteryzuje duszpasterską troskę Kościoła o ludzi żyjących w związkach niesakramentalnych uzasadnia, dlaczego akceptacja związków partnerskich wiąże się z osłabieniem społecznej rangi małżeństwa (jako podstawy rodziny) uzasadnia konieczność przestrzegania zasad dotyczących publikacji internetowych charakteryzuje wpływ katolickich mediów na kształtowanie wiary i zachowań ich odbiorców (czytelników, słuchaczy, widzów) wykazuje, że korzysta z mediów katolickich dla zdobycia wiedzy i kształtowania życia religijno-społecznego zgodnie z Ewangelią i nauczaniem Kościoła 	

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Urzeczywistnianie nadziei pokładanej w nas	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje wartości i zagrożenia zawarte w reklamie oraz współczesnych środkach przekazu wie, że obraz oddziałuje na świadomość i podświadomość wskazuje tereny, na których chrześcijanie doznają dotkliwych prześladowań podaje argumenty (ludzkie i nadprzyrodzone) za karą śmierci i przeciwniej przycząca wypowiedzi Jezusa dotyczące bogactwa i gromadzenia dóbr podaje przykłady ludzi bogatych, będących uczniami Jezusa wskazuje współczesne sposoby „usługiwania innym ze swoich dóbr” wymienia dziedziny, w których państwo i Kościół potrzebują autonomii oraz pola ich współpracy wymienia biblijne określenia Kościoła podkreślane w dokumentach ostatniego soboru zna pięć przykazań kościelnych, wypowiada je z pamięci 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia znaczenie sztuki dla duchowego rozwoju człowieka wymienia systemy polityczne i grupy wyznaniowe wrogo nastawione do chrześcijan podaje przykłady męczenników XX i XXI wieku prezentuje nauczanie Kościoła na temat krwiodawstwa i przeszczepów podaje przykłady nawrócenia sprawców najcięższych przestępstw i zbrodni podaje przykłady ludzi bogatych, będących uczniami Jezusa wskazuje współczesne sposoby „usługiwania innym ze swoich dóbr” wskazuje historyczne przełomy w relacjach państwo – Kościół wymienia dokumenty regulujące relacje państwa i Kościoła (wskazując w nich zapisy dotyczące nauki religii w publicznej szkole) wskazuje różnice w architekturze kościołów budowanych przed i po Soborze Watykańskim II 	<ul style="list-style-type: none"> przewiduje skutki braku poszanowania dla prawdy w życiu społecznym opisuje, jak właściwie patrzeć na reklamę i umiejętnie korzystać z mediów wykazuje, że roztropnie korzysta z dostępnych mediów charakteryzuje postawy wybranych męczenników uzasadnia wartość oddania życia za wiarę (męczeństwo rodzi kolejnych wyznawców) podaje przykłady sytuacji, gdy przeciwstawia się aktom prześladowania w swoim otoczeniu charakteryzuje dobrodziejstwa związane z krwiodawstwem i oddawaniem narządów po śmierci charakteryzuje nauczanie Kościoła dotyczące kary śmierci uzasadnia, dlaczego człowiek nie powinien decydować o życiu i śmierci kogokolwiek z ludzi uzasadnia, dlaczego modli się o nawrócenie grzeszników, również tych, którzy popełnili ciężkie zbrodnie interpretuje teksty biblijne i wskazania Kościoła dotyczące bogactwa wyjaśnia, na czym polega trudne „wejście do królestwa Bożego” dla bogatych charakteryzuje zgodne z etyką chrześcijańską działania biznesowe wskazuje, w jaki sposób rozwija w sobie poczucie solidarności z innymi ludźmi, zwłaszcza ubogimi charakteryzuje relacje państwa i Kościoła w minionych epokach omawia zapisy w Konstytucji RP dotyczące relacji państwa i Kościoła oraz postanowienia konkordatu charakteryzuje zmiany w liturgii Kościoła po Soborze Watykańskim II wyjaśnia posoborowe rozumienie Kościoła jako ludu Bożego i wspólnoty wyjaśnia treść każdego z przykazań kościelnych i omawia sposób ich wypełniania wyjaśnia, w jaki sposób akceptuje i wypełnia przykazania kościelne 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje ukryty w reklamach podstępny zamiar manipulacji zachowaniem odbiorcy wykazuje, że zachowuje wolność (dystans) wobec obrazów narzucanych przez reklamę podaje przykłady sytuacji, gdy odważnie przyznaje się do Chrystusa, zwłaszcza w środowisku negatywnie nastawionym do chrześcijaństwa i Kościoła wyjaśnia, kiedy przeszczep jest niezgodny z prawem moralnym wykazuje, że najważniejszą troską Kościoła jest wieczne zbawienie grzeszników, za których Chrystus oddał swoje życie uzasadnia w świetle nauki Chrystusa i Kościoła cel posiadanych dóbr materialnych. wykazuje, że traktuje posiadane dobra materialne, intelektualne i duchowe jako powierzony depozyt, z którego trzeba się będzie rozliczyć przed Bogiem uzasadnia potrzebę prawnych regulacji współistnienia współczesnego państwa i Kościoła świadomie korzysta z przysługujących mu praw jako chrześcijanin i obywatel RP, wykazując się praktyczną ich znajomością uzasadnia zaangażowanie Kościoła w sprawy świata jako wypełnianie powierzonej mu misji zbawienia wszystkich ludzi podaje przykłady swego aktywnego uczestnictwa w liturgii Kościoła i w życiu parafialnej wspólnoty uzasadnia, że wypełnianie przykazań kościelnych służy duchowemu rozwojowi chrześcijanina i pogłębianiu jego więzi ze wspólnotą Kościoła 	

Dział					
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Świadcstwo spełnianej nadziei (rok liturgiczny) (t. 55–60)	<ul style="list-style-type: none"> wymienia dziedzinę, którym patronuje św. Walenty określa istotę i znaczenie okresu Wielkiego Postu prezentuje treść tekstów biblijnych dotyczących zmartwychwstania Jezusa wymienia dary i owoce działania Ducha Świętego wskazuje treści biblijne zawarte w litanijskich określeniach Maryi podaje historyczne okoliczności ślubów lwowskich króla Jana Kazimierza omawia pontyfikat Jana Pawła II wymienia cechy młodego człowieka, do których zdaniem papieża należy dążyć 	<ul style="list-style-type: none"> prezentuje życiorys św. Walentego wskazuje miejsca w Polsce, gdzie przechowane są relikwie tego świętego wskazuje teksty biblijne zawierające obietnicę Bożej pomocy wymienia korzyści płynące z nawrócenia wymienia znane „materiały pośmiertne” Jezusa definiuje pojęcia: charyzmaty, glosolalia, uzdrowienie, prorocत्वo prezentuje historię powstania litanii loretańskiej uzasadnia swą cześć oddawaną Maryi poprzez modlitwę, szczególnie litanijską podaje, czym są Światowe Dni Młodzieży i gdzie się odbywały do tej pory potrafi zaśpiewać piosenkę „Nie bój się! Wypłyn na głębię” 	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnia zainteresowanie zakochanych św. Walentym odróżnia świeckie zwyczaje związane ze św. Walentym od jego chrześcijańskiego kultu charakteryzuje podstawowe cechy św. Walentego, które czynią go patronem zakochanych konfrontuje swoje życie z przynaglaniem Jezusa wzywającym do nawrócenia dokonyuje oceny swoich czynów (rachunek sumienia) relacjonuje swe uczestnictwo w rekolekcjach wielkopostnych i praktykach pokutnych charakteryzuje biblijne dowody zmartwychwstania Jezusa wyjaśnia znaczenie zmartwychwstania Jezusa dla człowieka wiary podaje, w jaki sposób wyraża wdzięczność Jezusowi za to, że pokonał śmierć i otworzył nam niebo omawia fragment biblijny 1 Kor 12,1-11 charakteryzuje wspólnoty, które otwierają się na działanie Parakleta rozwija swoje dary i charyzmaty, aby służyć w ten sposób Kościołowi wyjaśnia istotę i przebieg nabożeństwa majowego uzasadnia znaczenie Maryi dla dziejów narodu polskiego jako Królowej wskazuje, w jaki sposób łączy postawę patriotyczną z czcią wobec Maryi Królowej Polski charakteryzuje przesłania Jana Pawła II skierowane do młodzieży polskiej na podstawie przykładowych homilii, przemówień uzasadnia, dlaczego młodzi ludzie pokochali papieża Polaka wskazuje rozwijane przez siebie cechy charakteru i duszy, o których Jan Paweł II często wspominał 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje sytuacje, gdy modli się do św. Walentego, pragnąc przeżywać swą miłość zgodnie z chrześcijańskimi zasadami prezentuje chrześcijańską postawę w dbałości o moralność i czystość w młodzieńczych związkach, dając o tym odważne świadectwo wobec klasy uzasadnia potrzebę rozliczenia się ze swoich złych poczynań w sakramencie pokuty i pojednania wskazuje, w jaki sposób wyraża wiarę, że tylko z Jezusem łatwiej jest „dźwigać swój krzyż” opisuje niezwykłość Całunu Turyńskiego, chusty z Oviedo i Manoppello wskazuje, w jaki sposób swoją postawą zaświadcza o dobrej nowinie Zmartwychwstania wyjaśnia sens kolekty mszalnej z uroczystości Zesłania Ducha Świętego wskazuje, w jaki sposób swoją postawą zaświadcza, że „jest świątynią Ducha Świętego” uzasadnia, dlaczego żarliwie modli się do Ducha Świętego wyjaśnia sens poszczególnych wezwań litanii loretańskiej wskazuje sytuacje, gdy rozszerza cześć Matki Bożej, propagując nabożeństwo majowe wyjaśnia papieskie wezwanie „Nie bój się! Wypłyn na głębię” skierowane do młodych uzasadnia swą żarliwą modlitwą do św. Jana Pawła II o pomoc w dążeniu do świętości 	<ul style="list-style-type: none"> referuje swe uczestnictwo w spotkaniach wspólnot charyzmatycznych

Na **ocenę celującą** katechizowany spełnia wymagania określone w zakresie oceny bardzo dobrej. Wykazuje się wiadomościami wykraczającymi poza program religii własnego poziomu nauczania. Prezentuje treści wiadomości powiązane ze sobą w systematyczny układ. Samodzielnie posługuje się wiedzą dla celów teoretycznych i praktycznych. Angażuje się w prace pozalekcyjne. Uczestniczy w konkursach wiedzy religijnej. Poznane prawdy wiary stosuje w życiu.

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII W LICEUM

Przedmiot oceny z religii zawiera kryteria poznawcze, kształcące i wychowawcze. W wartościowaniu oceny z religii nauczyciel uzupełnia dydaktyczny zakres oceny wymiarem duszpasterskim, czyli ideałem życia chrześcijańskiego.

W ocenianiu z religii obowiązują poniższe zasady:

1. Obiektywność – zastosowanie jednolitych norm i kryteriów oceniania.
2. Jawność – podawanie na bieżąco wyników pracy ucznia (rodziców na ich zapotrzebowanie lub gdy zaistnieje taka potrzeba ze strony szkoły).
3. Instruktywność – wskazanie na występujące braki.
4. Mobilizacja do dalszej pracy.

Prowadzenie zróżnicowanych form i rodzajów kontroli:

1. Kontrola wstępna (dokonanie diagnozy wiedzy i umiejętności w początkowej fazie kształcenia).
2. Kontrola bieżąca (sprawdzanie w trakcie trwania procesu kształcenia).
3. Kontrola końcowa (dotyczy zakońzonego etapu kształcenia).

Metody kontroli i oceny:

1. Konwencjonalne (bieżąca kontrola, prace pisemne, ćwiczenia praktyczne, obserwacja uczniów w toku ich pracy itp.).
2. Techniczne sposoby kontrolowania procesu dydaktycznego (kontrola i ocena przy pomocy zróżnicowanych zadań testowych).

Sposoby oceniania:

Wartościowanie gestem, słowem, mimiką, stopniem.

Elementy wchodzące w zakres oceny z religii:

1. Ilość i jakość prezentowanych wiadomości.
2. Zainteresowanie przedmiotem.
3. Stosunek do przedmiotu.
4. Pilność i systematyczność.
5. Umiejętność zastosowania poznanych wiadomości w życiu.
6. Postawa.

Kontrola i ocena w religii nie dotyczy wyłącznie sprawdzenia wiadomości, lecz także wartościowania umiejętności, postaw, zdolności twórczych, rozwoju zainteresowań, motywacji uczenia się, a głównie kształtowania cech charakteru, woli, odpowiedzialności za swoje czyny, dokładności, wytrwałości, pracowitości, kultury osobistej, zgodności postępowania z przyjętą wiarą.

Ocenie podlegają:

1. Pisemne prace kontrolne raz w ciągu semestru, obejmujące więcej niż trzy jednostki lekcyjne, zapowiedziane z co najmniej tygodniowym wyprzedzeniem, sprawdzane przez nauczyciela do dwóch tygodni. Ponadto karkówki; zakres ich materiału powinien obejmować nie więcej niż trzy jednostki lekcyjne lub ma-

teriał podstawowy. Pisemne prace kontrolne są do wglądu uczniów, a rodziców na ich zapotrzebowanie. Nauczyciel ma prawo do niepodawania terminu prac kontrolnych, jeżeli uczniowie dezorganizują proces oceny osiągnięć przez absencję, ucieczki z lekcji itp.

2. Wypowiedzi w trakcie lekcji, podczas dyskusji, powtórzenia itp.

3. Praca domowa: krótkoterminowa i długoterminowa, kontrolowana na bieżąco.

4. Ocena ze znajomości podstawowych prawd wiary zdobywana podczas odpowiedzi ustnej lub pisemnej.

5. Pilność, systematyczność, postawy, umiejętności: osiągnięcia ucznia zapisywane w kartach obserwacyjnych prowadzonych przez nauczyciela religii.

6. Przygotowanie do poszczególnych katechez.

7. Korzystanie z Pisma Świętego, podręcznika i innych materiałów katechetycznych.

8. Zaangażowanie w przygotowanie i przeprowadzenie uroczystości szkolnych o charakterze religijnym, udział w konkursach religijnych, współpraca ze wspólnotą parafialną.

9. Inne możliwości stwarzające podstawę oceniania.

Ilość ocen:

W ciągu jednego semestru nauczyciel wystawia każdemu uczniowi co najmniej trzy oceny częściowe.

Możliwość uzyskania oceny wyższej niż przewidywana

Nauczyciel promuje systematyczne ocenianie w ciągu semestrów połączone z możliwością poprawiania. W wyjątkowych uzasadnionych sytuacjach poprawianie może odbywać się bezpośrednio przed wystawieniem oceny semestralnej lub końcoworocznej. Przeprowadza się je według ustaleń osób zainteresowanych w terminie i z zakresu wskazanego przez nauczyciela z zastosowaniem formy pisemnej lub ustnej.

Wszystkie prace pisemne, które miały miejsce w ciągu semestru uczeń musi zaliczyć minimum na ocenę do jakiej pretenduje.

Klasyfikacja:

Uczeń może być niesklasyfikowany z religii, jeżeli brak jest podstaw do ustalenia oceny klasyfikacyjnej z powodu nieobecności ucznia na zajęciach edukacyjnych przekraczającej połowę czasu przeznaczanego na te zajęcia w szkolnym planie edukacji. Uczeń niesklasyfikowany z powodu usprawiedliwionej nieobecności może zdawać egzamin klasyfikacyjny.

Przy wystawieniu oceny śródrocznej i rocznej przyjmuje się następujące zasady: ocena nie będzie miała charakteru średniej arytmetycznej ocen częściowych; znaczący wpływ mają przede wszystkim oceny uzyskane (w semestrze lub w ciągu całego roku szkolnego) z prac kontrolnych, dłuższych wypowiedzi, referatów, o ile prezentacja ich przyjmie formę wypowiedzi ustnej oraz innych form pracy o charakterze samodzielnym. Uczeń, który przystąpi do olimpiady czy konkursu religijnego i pomyślnie ukończy co najmniej etap szkolny, będzie mógł uzyskać podniesienie oceny końcoworocznej o jeden stopień.

Opracowała:

Magdalena Woźniak